

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 10C/27/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111217032
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Lučivjanská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2016:7111217032.4

Uznesenie

Okresný súd Košice I v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, proti žalovanej: W. G., nar. X.X.XXXX, trvalé bytom v K. XXX, XXX XX N., Č. L., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpený JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, v konaní o zaplatenie 1.648,17 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie zastavuje.

Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov konania vo výške 190,73 Eur pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 190,73 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

Vracia žalobcovi súdny poplatok vo výške 91,80 Eur prostredníctvom prevádzkovateľa platobného systému E-KOLOK: Slovenská pošta, a.s., CVFT, OSA, 040 21 Košice, Thurzova 1 po právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou zo dňa 8.6.2011 domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 1.648,17 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.648,17 Eur odo dňa 1.11.2009 do zaplatenia a žiadal súd, aby mu priznal náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za podanú žalobu a trov právneho zastúpenia.

Podaním doručeným súdu dňa 28.6.2013 vstúpil do konania vedľajší účastník na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778.

Žalobca písomným podaním doručeným súdu dňa 29.7.2013 namietol vstup vedľajšieho účastníka do konania, pričom poukázal na neúčelné a nehospodárne trovy právneho zastúpenia účtované vedľajším účastníkom, keďže má za to, že súd je povinný prihliadať na prípadne neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve ex offo. Namieta preto účelnosť a hospodárnosť právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, ktorý ako združenie založené na ochranu spotrebiteľov má sám o sebe poskytovanie právnej ochrany spotrebiteľov v predmete svojej činnosti, pričom je zrejmé, že by mal byť schopný naplňať účel svojej existencie v rámci vlastnej réžie. Vedľajší účastník navyše vstupuje do množstva obdobných súdnych konaní bez bližšieho oboznámenia sa s prípadmi len z vlastného podnetu bez vedomia a

splnomocnenia zo strany žalovaných, pričom účelové úkony vedľajšieho účastníka by v prípade úspechu žalobcu v konaní boli nepochybne v rozpore so záujmom žalovaných, ktorí by tak museli znášať náhradu dodatočných trov, hoci tieto nezavinili. Vedľajší účastník má obvykle na výsledku konania právny záujem, pretože výsledok konania sa môže prejaviť aj vo vzťahu medzi účastníkom na ktorého strane koná a medzi vedľajším účastníkom (napr. povinnosť poisťovne plniť za účastníka), avšak v danom prípade sa výsledok konania žiadaným spôsobom neprejavuje vo vzťahu medzi žalovaným a vedľajším účastníkom, pričom žalovaný ani nemá vedomosť o vstupe a konaní vedľajšieho účastníka, teda v tomto prípade je otázne, či má vedľajší účastník postavenie blízke žalovanému, či vedľajší účastník nesleduje v konaní len vlastne záujmy a či konanie vedľajšieho účastníka neodporuje úkonom žalovaného, ktorého postoj k prejednávanej veci a uplatnenému nároku žalobcovi nie je známy. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam zastáva názor, že vedľajší účastník nenaplnil zákonné predpoklady na vstup do konania.

Na výzvu súdu zo dňa 3.9.2014 adresovanej žalovanej, aby oznámila stanovisko k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, teda oznámila, či súhlasí alebo nesúhlasí s jeho vstupom, žalovaná podaním doručeným súdu dňa 1.12.2014 oznámila, že súhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, nakoľko konanie je zdĺhavé a v jej neprospech.

Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 12.1.2015 vydaným pod č.k. 10C/27/2012 - 115 pripustil vstup vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778 na strane žalovanej do konania. Prvostupňový súd odôvodnil uznesenie tými skutočnosťami, že v danom prípade na strane žalovanej vstúpilo z vlastnej iniciatívy ako vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktorého cieľom je ochrana práv spotrebiteľov vrátane zastupovania spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a jeho vstup do spotrebiteľských sporov v pozícií

vedľajšieho účastníka. Typovo ide teda o tie skupiny vedľajších účastníkov, ktorí nemusia preukazovať právny záujem na výsledku konania. Tiež je nepochybné, že v danom prípade predmetné združenie spadá pod kategóriu vedľajších účastníkov, ktorých predmetom činnosti je ochrana práv podľa zákona č. 250/2007 Z.z., ktorý zákon je uvádzaný ako príklad osobitného predpisu podľa citovaného ust. § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Z ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. vyplýva, že spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Podľa názoru súdu predmetné združenie spadá pod kategóriu vedľajších účastníkov podľa ust. § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku bez ohľadu na to, či združenie poskytuje ochranu spotrebiteľovi - účastníkovi konania výlučne podľa zákona č. 250/2007 Z.z., keďže ide o príkladný výpočet osobitných zákonov, preto stačí akákoľvek účinná ochrana spotrebiteľa - účastníka konania v spotrebiteľskom spore, t. j. právna ochrana spôsobila privodiť účastníkovi, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje, minimálne priaznivejší výsledok (napr. vznesením námietky premĺčania a pod.).

Rozhodnutie súdu o pripustení vstupu vedľajšieho účastníka na strane žalovanej nadobudlo právoplatnosť dňa 11.2.2015.

Podaním zo dňa 15.9.2015 vedľajší účastník na strane žalovanej uviedol, že vznáša námietku premĺčania a navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Okrem iného uviedol, že ak je zmluva neplatná, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal (ust. § 457 Občianskeho zákonníka). Ide o vydanie bezdôvodného obohatenia. V špecifikácii dlžnej sumy zo dňa 24.5.2013, ktorú predložil žalobca, je uvedená suma 2.161,99 Eur, ktorú vyčerpala žalovaná. V platobnej histórii zo dňa 4.1.2012 je uvedené, že žalovaná zaplatila žalobcovi z titulu úverovej karty sumu 2.508,59 Eur. Je to preto žalobca, ktorý sa bezdôvodne obohatil na úkor žalovanej o sumu 346,60 Eur.

Dňa 25.4.2016 bolo súdu doručené písomné podanie žalobcu zo dňa 20.4.2016, ktorým žalobca zobral žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Zároveň poukázal na neúčelné a nehospodárne trovy právneho zastúpenia účtované vedľajším účastníkom. Uviedol, že podľa ust. § 25 ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov združenie môže podať návrh na začatie konania na správnom orgáne alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov alebo môže byť účastníkom konania, ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti. Má za to, že vzniknuté trovy vedľajšieho účastníka nemožno považovať za trovy potrebné na účelne uplatnenie alebo bránenie práva v tomto konaní, a to z dôvodu, že je zrejmé, že vedľajší účastník je združením, ktoré sa vzhľadom na cieľ jeho činnosti zaoberá zastupovaním

spotrebiteľov v konaní pred súdmi, preto zastúpenie vedľajšieho účastníka možno považovať za duplicitné. Žalobca má za to, že subjekt, ktorý vznikne za účelom kolektívnej ochrany spotrebiteľov, zastupovania spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní ako aj za účelom vstupu do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka, a teda ktorého hlavným predmetom činnosti je zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdmi, by mal disponovať najmä personálnym zabezpečením umožňujúcim vykonávanie tejto činnosti bez potreby jeho ďalšieho zastúpenia osobou vykonávajúcou advokáciu, ktorou v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii je zastupovanie klientov v konaní pred súdmi, orgánmi verejnej moci a inými právnymi subjektmi, obhajoba v trestnom konaní, poskytovanie právnych rád, spisovanie listín o právnych úkonov, spracúvanie právnych rozborov, správa majetku klientov a ďalšie formy právneho poradenstva a právnej pomoci, ak sa vykonáva sústavne a za odmenu. Vedľajší účastník ako združenie založené a existujúce za účelom ochrany spotrebiteľov aj v súdnych sporoch by mal byť spôsobilý samostatne, a to bez akéhokoľvek ďalšieho právneho zastúpenia, zastupovať spotrebiteľov v konaní pred súdom. Konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania. Vedľajší účastník, ktorý je založený na ochranu práv podľa osobitného predpisu by mal byť schopný poskytnúť odporcovi ako spotrebiteľovi v spotrebiteľskej veci vedenej na súde odbornú pomoc sám. Tento názor má oporu v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/03, v zmysle ktorého nie je porušením základného práva na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a3 Ústavy SR, ak účastníkovi, ktorý disponuje pracovníkmi, ktorí majú právnické vzdelanie súd neprizná náhradu trov právneho zastúpenia, ak ich nepovažuje za účelné vynaložené, a to práve preto, že vedľajší účastník bol zriadený na ochranu spotrebiteľa a teda má byť schopný v spotrebiteľských sporoch spotrebiteľov kvalifikovane zastupovať. Vedľajší účastník vstúpil do konania ako organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu a splnomocnil právneho zástupcu z radu advokátov, hoci zo samotnej podstaty vedľajšieho účastníctva vyplýva, že musí byť schopný konať v mene toho, na strane ktorého vstupuje do konania. Poukazuje súčasne na skutočnosť, že vedľajší účastník vstupuje paušálne do spotrebiteľských konaní bez ohľadu na stav konania, bez znalosti predmetu sporu, len z vlastného podnetu bez vedomia a splnomocnenia zo strany žalovaných, bez ohľadu na vôľu spotrebiteľa a účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka, systematicky v konaniach znáša námietku premlčania, napriek tomu, že na premlčanie súd prihliada ex offio. Vedľajší účastník konania rovnako predkladá vyjadrenia, na ktorých predloženie ho súd nevyzýva, v ktorých tvrdí skutočnosti, ktoré sú všeobecne známe a na ktoré súd je povinný prihliadať ex offio. Pri takomto konaní vedľajšieho účastníka nemožno hovoriť o účelnom vynaložení trov právneho zastúpenia a nemožno ho považovať ani za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ, pre ktorý bolo združenie založené. Úkony vedľajšieho účastníka predmetom konaní nie sú potrebné na účelné bránenie práva a rozhodujúce pre rozhodnutie súdu vo veci samej, vzhľadom k tomu, že súd v zmysle ust. § 5 b/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa na premlčanie nároku žalobcu ako i na neprijateľné zmluvné podmienky musí prihliadať ex offio. Poukazuje tiež na všeobecne koncipované oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania, v ktorom žiadal súd o doručenie žalobného návrhu, aby tak vôbec získal o predmete sporu nejakú vedomosť. Uvádza, že žalobcovi bolo dňa 9.7.2013 doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania v súlade s ust. § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku podaním zo dňa 24.7.2013 označeným ako námietka proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania podal námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Prvostupňový súd však o predmetnej námietke žalobcu rozhodol uznesením č.k. 10C/27/2012 zo dňa 12.1.2015, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 20.1.2015. Má za to, že v danom prípade sa vedľajší účastník stal účastníkom konania až po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o pripustení vstupu vedľajšieho účastníka zo dňa 12.1.2015, t.z. najskôr 4.2.2015 (15 dní od doručenia predmetného uznesenia žalobcovi). Má za to, že súd by nemal prihliadať na úkony vedľajšieho účastníka uskutočnené pred 4.12.2015, t.z. pred právoplatnosťou uznesenia, ktorým súd zamietol námietku žalobcu proti vstupu vedľajšieho účastníka a teda za tieto úkony nepatrí vedľajšiemu účastníkovi ani náhrada trov právneho zastúpenia, keďže do rozhodnutia súdu o prípustnosti vedľajšieho účastníctva nemohlo ísť o právne relevantné úkony vedľajšieho účastníka v súdnom konaní, keďže tento ešte nemal postavenie vedľajšieho účastníka pre dané konania. Ďalej poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20.6.2014, sp. zn. 6 MCdo 9/2013, ktorým dovolací súd vyslovil právny záver rovnako ako vo svojom uznesení z 19. marca 2014 sp. zn. 6 MCdo 5/2013, že trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátov v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní, vyhotovených advokátom, mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej, ktorej veci, nemožno považovať za trovy, nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde. V danom prípade bolo podľa názoru dovolacieho súdu zrejmé, že vedľajší účastník zastúpený advokátom hromadne vstúpil do porovnateľných vecí žalobkyne, pričom v písomnom vyjadrení k

žalobe vzniesol všeobecne formulovanú (prakticky formulárovú) námietku premlčania, aktualizovanú len o údaje žalovaného a údaje o individualizácii žalovanej pohľadávky. Za tejto situácie, ako aj s prihliadnutím na skutočnosť, že v tomto písomnom podaní zároveň uviedol, že súhlasí s rozhodnutím bez pojednávania a že prípadného pojednávania sa on ani jeho zástupca nezúčastní a žiada konať a rozhodnúť v ich neprítomnosti, sa zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom vo veciach, ktoré spolu napĺňajú charakteristiku tzv. hromadných vecí, javí ako odporujúce rozumnosti, a teda ako zneužitie práva na právnu ochranu. Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej v predmetnom rozhodnutí konštatoval, že vedľajší účastník by svoju úlohu, spočívajúcu v pomoci žalovaných v postavení spotrebiteľa, mohol efektívne splniť aj bez vynaloženia nadbytočných nákladov na právne zastupovanie v každej skutkovo a právne takmer totožnej veci. Požiadavke rozumnosti by zodpovedal napríklad taký jeho postup, ktorým by si vyžiadal právnu službu a na vyhotovenie námietky premlčania, ktorú potom sám, či už v postavení vedľajšieho účastníka alebo zástupcu, použil v súdnom konaní vo všetkých porovnateľných veciach.

Podľa ust. § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa ust. § 96 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Podľa ust. § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa ust. § 151 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 151 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku ak sa rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, nevyhlasuje a bol podaný návrh na rozhodnutie o trovách, súd vyzve účastníka na vyčíslenie trov do troch pracovných dní od doručenia výzvy. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane.

Podľa ust. § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca. Nakoľko žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť pred začatím pojednávania, súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované ustanovenia zákona rozhodol tak, že v súlade s dispozičným úkonom žalobcu konanie vo veci zastavil.

Ustanovenie § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku vyžaduje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Otázka zavinenia sa hodnotí len z procesného hľadiska. Uvedené zákonné ustanovenie upravuje tie prípady náhrady trov zastaveného konania, keď k zastaveniu došlo v dôsledku procesného návrhu účastníka, akým späťvzatie žaloby nepochybne je. V takom prípade je ten, kto zavinil zastavenie konania povinný nahradiť trovy konania procesnej protistrane. Súd teda musí vždy skúmať, kto má vinu na zastavení konania a podľa toho rozhodnúť o náhrade trov.

Žalobca zobral žalobu späť bez toho, aby mu žalovaná plnila, čoho sa svojou žalobou domáhal, a preto z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a teda je povinný nahradiť trovy konania.

Žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, a preto súd rozhodol, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Pre správne rozhodnutie v tomto konaní je preto potrebné primárne zodpovedať na otázky či Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, resp. vo všeobecnosti akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastupovaním môže vzniknúť právo na náhradu trov konania (resp. trov právneho zastúpenia).

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (ust. § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku). Toto ustanovenie bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15.10.2008 zákonom č. 384/2008 Z.z. a dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa podľa poznámky 10a/ k ust. § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku považuje zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy tejto právnej úpravy vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k § 93 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania, vyplývajúce z ust. § 93 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania. Z toho jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane žalovanej (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať svoj právny záujem na jeho výsledku, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane žalovanej (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Keďže § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavne účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosť zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, kam podľa ust. § 137 Občianskeho súdneho poriadku bez akýchkoľvek pochybností patrí náhrada trov právneho zastúpenia. Súčasne platí, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že žalobca sa domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 1.648,17 Eur s príslušenstvom titulom neuhradenia časti úveru, ktorým jej poskytol na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru podľa ust. § 497 a nasledujúcich zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov dňa 21.12.2002. Na základe písomnej žiadosti obsiahnutej v časti C vyššie uvedenej úverovej zmluvy uzavrel žalobca so žalovanou úverovú zmluvu, vydal žalovanej úverovú kartu a poskytol jej úverový rámec vo výške 20.000.- Sk (663,88 Eur). Žalovaná vyčerpala z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 2.185,23 Eur.

V súvislosti s nárokom žalobcu vedľajší účastník poukázal vo svojom podaní, ktoré bolo doručené súdu dňa 23.9.2015, že nárok žalobcu je premlčaný, nakoľko finančné prostriedky boli žalovanou čerpané dňa 23.7.2003 a 14.11.2003 a žaloba bola na súd podaná dňa 23.6.2011, poukázal na skutočnosť, že zmluva je neplatná a v špecifikácii dlžnej sumy zo dňa 24.5.2013, ktorú predložil žalobca je uvedená suma 2.161,99 Eur, ktorú vyčerpala žalovaná. V platobnej histórii zo 4.1.2012 je uvedené, že žalovaná

zaplatila žalobcovi z titulu úverovej karty sumu 2.508,59 Eur, preto je to žalobca, ktorý sa bezdôvodne obohatil na úrok žalovanej o sumu 346,60 Eur. Poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 19Co/31/2013 zo dňa 14.11.2013.

Z uvedeného vyplýva, že vedľajší účastník v konaní riadne hájil práva žalovanej, na strane ktorej vystupoval, vo veci sa vyjadril podaním zo dňa 15.9.2015, v ktorom namietal nedostatky úverovej zmluvy v dôsledku čoho ju považuje za neplatnú, a poukázal aj na neprijateľné zmluvné podmienky predmetnej zmluvy. Na tomto mieste treba aj poukázať na skutočnosť, že žalovaná súhlasila so vstupom vedľajšieho účastníka do konania z dôvodu rýchlej a pružnej ochrany jej práv a právom chránených záujmov.

Súd konštatuje, že až následne (po doručení vyjadrenia vedľajšieho účastníka žalobcovi) došlo zo strany žalobcu k späťvzatiu žaloby podaním zo dňa 20.4.2016.

Z uvedeného je zrejmé, že u vedľajšieho účastníka išlo o účelne vynaložené trovy konania, a preto súd žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia v súlade s ust. § 146 od. 2 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku.

V súvislosti s ďalšou námietkou žalobcu týkajúcou sa skutočností, že by súd nemal prihliadať na úkony vedľajšieho účastníka, a teda že za tieto úkony nepatrí vedľajšiemu účastníkovi ani náhrada trov právneho zastúpenia, keďže nemal postavenie vedľajšieho účastníka do právoplatného rozhodnutia súdu o podanej námietke žalobcu proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania, k tomu súd uvádza, že uznesenie súdu o pripustení vedľajšieho účastníka nadobudlo právoplatnosť dňa 11.2.2015, pričom podanie vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, ktorého obsahom bol návrh na zamietnutie žaloby a uvedené relevantné dôvody na zamietnutie žaloby, bolo súdu doručené dňa 23.9.2015, teda po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia súdu o pripustení vedľajšieho účastníka do konania. Nep priznanie trov vedľajšiemu účastníkovi za úkon príprava a prevzatie zastúpenia by znamenalo porušenie princípu rovnosti zbraní. Pokiaľ je prípustné, aby samotný žalobca bol právne zastúpený, môže si aj vedľajší účastník na strane žalovaného zvoliť právneho zástupcu, ktorý má potom následne právo na náhradu trov konania, a teda aj právo uplatniť si náhradu trov konania za úkon právnej služby prípravu a prevzatie zastúpenia, tak ako si ho uplatnil a vyčíslil žalobca na strane 3 žaloby.

Náhrada trov konania sa vzťahuje len na účelne vynaložené trovy konania a súd môže priznať len náhradu tých výdavkov, ktoré boli potrebné na účelné uplatnenie alebo bránenie práva. V súlade už s uvedeným za účelne vynaložené trovy konania súd uplatnené trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka vo výške 190,73 Eur podľa sadzby ustanovenej v § 10 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za dva úkony právnej služby t.j. prevzatie a príprava zastúpenia, podanie vyjadrenia po 71,37 Eur a jedenkrát režijný paušál po 7,81 Eur a jedenkrát režijný paušál 8,39 Eur v zmysle ust. § 15 citovanej vyhlášky + 20% DPH.

Podľa ust. § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších zmien a doplnkov poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

Podľa ust. § 5 ods. 1 písm. a) citovaného zákona poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa ust. § 6 ods. 1 citovaného zákona sadzba poplatku je uvedená v sadzobníku percentom zo základu poplatku (ďalej len "percentná sadzba") alebo pevnou sumou.

Podľa ust. § 9 ods. 1 citovaného zákona poplatky vyberané súdmi, orgánmi štátnej správy súdov a prokuratúry sa platia kolkovými známami, 5aa) v hotovosti, platobnou kartou, poštovým poukazom alebo prevodom z účtu v banke alebo v pobočke zahraničnej banky. Kolkovými známami a v hotovosti sa môžu platiť poplatky, len ak v jednotlivom prípade neprevyšujú sumu 300 eur, okrem poplatku podľa položky 17, pri ktorom je možné platiť kolkovými známami alebo v hotovosti, aj keď prevyšuje sumu 300 eur. V hotovosti a platobnou kartou možno platiť poplatky prostredníctvom technického vybavenia

právnickej osoby so 100 % majetkovou účasťou štátu (ďalej len "prevádzkovateľ systému"), ak má na to príslušný orgán vytvorené podmienky.

Podľa ust. § 11 ods. 3 citovaného zákona o súdnych poplatkoch poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie. Ak sa návrh na začatie konania o rozvode manželstva vzal späť po prvom pojednávaní na príslušnom stupni súdov, vráti sa polovica všetkých zaplatených poplatkov. V konaní o preskúmaní rozhodnutia orgánu verejnej správy sa poplatok vráti, ak sa návrh na začatie konania vzal späť pred prejednaním veci alebo ak bolo konanie zastavené z dôvodu, že účastník nebol v konaní riadne zastúpený.

Podľa ust. § 11 ods. 4 citovaného zákona okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,70 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

Podľa ust. § 11 ods. 6 citovaného zákona ak sa má vrátiť poplatok alebo preplatok, orgány podľa § 3 zašlú odpis právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení daňovému úradu príslušnému podľa trvalého pobytu (sídla) poplatníka alebo prevádzkovateľovi systému, ak sú orgány podľa § 3 zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, ktoré poplatok alebo preplatok vrátia najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení; ak orgán štátnej správy súdov alebo prokuratúra nevydali rozhodnutie, zašlú písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona 7) a daňový úrad alebo prevádzkovateľ systému vrátia poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia.

Podľa ust. § 12 ods. 1 citovaného zákona vo veciach poplatkov rozhoduje orgán, ktorý je oprávnený vykonať poplatkový úkon. Vo veciach poplatkov za konanie na odvolacom súde rozhoduje súd, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, ak o poplatku nerozhodol odvolací súd. Nesprávne rozhodnutie o poplatkovej povinnosti v odvolacom konaní zmení alebo zruší odvolací súd aj bez návrhu.

Podľa ust. § 13 ods. 3 citovaného zákona o vrátení poplatku podľa § 11 nemôže súd rozhodnúť po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom bol zaplatený; to neplatí, ak navrhovateľ vzal návrh na začatie konania, odvolania alebo dovolania späť pred prvým pojednávaním.

Zo spisu súd zistil, že žalobca uhradil súdny poplatok za žalobu vo výške 98,50 Eur dňa 23.6.2011 kolkovými zámkami, o čom svedčia nalepené kolkové známky na prvopise žaloby. Vzhľadom k tomu, že žalobca vzal žalobu späť pred prvým pojednávaním, súd rozhodol o vrátení kráteného súdneho poplatku prostredníctvom prevádzkovateľa platobného systému E-KOLOK: Slovenská pošta, a.s., CVFT, OSA, 040 21 Košice, Thurzova 1 po právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (ust. § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).